

РЕШЕНИЕ

№ 5805

гр. София, 05.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 61 състав,
в публично заседание на 21.09.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маргарита Немска

при участието на секретаря Кристина Петрова, като разгледа дело номер **1739** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156-161 от Данъчно –осигурителния процесуален кодекс /ДОПК/.
Образувано е по жалба вх.№ 53-04-17#3/31.01.2023г. по описа на ОДОП С. при ЦУ на НАП от търговско дружество „Алфа Билдърс Груп“ ООД, с ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], представлявано от управителя В. Г. Б. със съдебен адрес – [населено място], [улица] срещу издадения на дружеството Ревизионен акт № Р-22221022001122-091-001/19.09.2022 г. издаден от С. Й. Г. – Началник на сектор, възложил ревизията и А. В. Д. – главен инспектор по приходите, ръководител на ревизията, потвърден с Решение № 1890/02.12.2022г. на Директора на Дирекция „ОДОП” - [населено място] при ЦУ на НАП.
Жалбоподателят твърди, че оспореният РА е незаконосъобразен, тъй като необосновано органът по приходите не е признал правото на приспадане на данъчен кредит по ЗДДС за доставки по издадени фактури, издадени от „Трейд мейк енд сървиз 2020“ ЕООД. Излагат се аргументи, че са представени в пълен обем писмени доказателства – счетоводна документация, фактури, договор за смр, приемо –предавателни протоколи, въз основа на които се доказва по несъмнен начин получените услуги от процесния доставчик.
Жалбоподателят, счита, че пасивното поведение на доставчика не може да бъде вменено в негова вреда, като също така е ирелевантен фактът дали доставчиците разполагат с назначени лица на трудов договор и с техническа обезпеченост; Позовава се на практика на Съда на Европейския съюз /СЕС/ и на Върховния административен

съд. Твърди, че не е доказано знание на дружеството за злоупотреба и за участие в данъчна измама.

В съдебно заседание, жалбоподателят се представлява от процесуалният си представител адв.З., която поддържа жалбата и моли съда да отмени ревизионният акт в оспорената му част. Претендират се разноси по представен списък. Представя писмени бележки.

Ответникът – Директора на Дирекция ОДОП С. към ЦУ на НАП, чрез процесуалния си представител юрисконсулт М., оспорва жалбата. Моли съда да отхвърли жалбата като неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Представя писмени бележки.

Софийска градска прокуратура, не изпраща представител и не изразява становище по жалбата.

Административен Съд С. - град, III отделение, 61 състав, след като взе предвид наведените в жалбата доводи, изразените становища на процесуалния представител на ответника по оспорването и се запозна с приетите по делото писмени доказателства, намира за установено от фактическа и правна страна, следното:

По допустимостта на жалбата: Оспореният ревизионен акт е връчен електронно на 04.10.2022г. Жалбата до директора на Д“ОДОП“- С. при ЦУ на НАП е подадена на 17.10.2022г. /вх. № 53-03-2909 по описа на ТД –НАП С./. Решение № 1890/02.12.2022г. на Директора на Д“ОДОП“ С. е връчено по електронен път на жалбоподателя на 24.01.2023г. Жалба с вх.№ 43-04-17#3 по описа на Д“ОДОП“ –С., адресирана до АССГ е подадена на 31.01.2023г. т.е. в законоустановения 14-дневен срок, поради което е допустима за разглеждане

Във връзка с гореизложеното, съдът намира, че е сезиран от надлежна страна-участник в административното производство срещу акт, с който се засягат нейни права и интереси, поради което е подлежащ на оспорване, а жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана.

Разгледана по същество жалбата е частично основателна.

Със Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ №Р-22221022001122-020-001 от 07.03.2022 г., връчена електронно на 21.03.2022 г., е възложено извършването на ревизия на „АЛФА БИЛДЪРС ГРУП“ ООД за установяване на задължения за данък върху добавената стойност по ЗДДС за отделните данъчни периоди от 10.08.2021 г. до 31.01.2022 г. Определен е 3 /три/ месечен срок за извършване на ревизията.

Със Заповед за изменение на ЗВР №Р-22221022001122-020-002/17.06.2022 г., е продължен срокът за извършване на ревизията до 19.08.2022 г.

Заповедите са издадени от С. Й. Г., на длъжност началник сектор в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП В., оправомощена на основание чл. 11, ал. 3 от Закона за Националната агенция за приходите /ЗНАП/, във връзка с чл. 112, ал. 2, т. 1 от ДОПК със Заповед №РД-01-787/08.11.2021 г. на директора на ТД на НАП С., Заповед №3-ЦУ-3287 от 08.11.2021 г. на зам. изпълнителния директор на НАП и Заповед №3-ЦУ-310 от 07.03.2022 г. на зам. изпълнителния директор на НАП.

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад /РД/ №Р-22221022001122-092-001/02.09.2022 г., връчен електронно на 02.09.2022 г. В срока по чл. 117, ал. 5 от ДОПК е постъпило възражение срещу констатациите в РД с вх.№22221022001122-М.-001-И/15.09.2022 г., прието за неоснователно.

Ревизията приключва с РА №Р-22221022001122-091-001/19.09.2022 г., издаден от С. Й. Г., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП

В. - орган, възложил ревизията, и А. В. Д., на длъжност главен инспектор по приходите в ТД на НАП В. - ръководител на ревизията.

С ревизионния акт на дружеството са установени допълнителни задължения по ЗДДС в общ размер на 9 831,40 лв. и лихва в общ размер на 1 192,02 лв. Същите произтичат от отказано право на приспадане на данъчен кредит на основание чл. 68, ал. 1, т. 1 от ЗДДС.

Процесната ревизия е първа за спорните периоди и вид данъчни задължения.

С цел установяване на факти и обстоятелства и събиране на доказателства от значение за определяне данъчните задължения на ревизираното дружество са предприети процесуални действия, подробно описани в констативната част на ревизионния доклад, който по силата на чл. 120, ал. 2 от ДОПК е неразделна част от ревизионния акт.

На първо място, е спазен срокът по чл. 109 от ДОПК, с оглед надлежното упражняване на правомощието за образуване на процесното ревизионно производство, с посочената по-горе ЗВР, в рамките на 5-годишния срок.

Съгласно разпоредбата на чл. 112, ал. 2 от ДОПК, ревизията може да се възлага от: т. 1 органа по приходите, определен от териториалния директор на компетентната териториална дирекция или т. 2 изпълнителния директор на Националната агенция по приходите или определен от него заместник изпълнителен директор – за всяко лице и за всички видове задължения и отговорности за данъци и задължителни осигурителни вноски.

Ревизионният акт е издаден от компетентни органи по смисъла на чл. 118, ал. 2 от ДОПК във вр. с чл. 7, ал. 1, т. 4 от ЗНАП и чл. 119, ал. 2 от ДОПК и приетите по делото Заповед № РД-01-787/08.11.2021г. на Директора на ТД –НАП С., с която са определени служителите, които да изпълняват функции на компетентен орган по чл.112 ал.2, т.1 и чл.119 ал.2 от ДОПК, в кръга на определените им правомощия /в този смисъл Тълкувателно решение № 5 от 13.12.2016 г. на ВАС/. Цитираната заповед е издадена въз основа на Заповед № 3-ЦУ-3287/08.11.2021г. на заместник изпълнителен директор на НАП, приета и приложена по делото. Представена е и Заповед № 3-ЦУ -310/07.03.2022г. на Заместник изпълнителен директор на НАП, с която е разпоредено служителите, посочени в Заповед № 3-ЦУ-3287/08.11.2021г. на заместник изпълнителен директор на НАП и Заповед № № РД-01-787/08.11.2021г. на Директора на ТД –НАП С., да осъществяват производства по данъчно –осигурителен контрол –ревизии по отношение на лица, посочени в приложение към процесната заповед, в което е включено и търговско дружество - „Алфа Билдърс Греп“ ООД

Съгласно чл.119, ал.2 ДОПК ревизионният акт се издава от органа, възложил ревизията, и ръководителя на ревизията в 14-дневен срок от подаването на възражение или от изтичането на срока за подаване на възражение.

Решение № 1890/02.12.2022г. също е издадено от компетентен орган –директор на Д“ОДОП“- С..

Компетентността на органа, подписал посочените по-горе заповеди и оспорвания РА е установена с официални документи по смисъла на чл. 179, ал. 1 от ГПК, с обвързваща материална доказателствена сила, която не е оборена. Изложеното до тук води до извод, че ревизионното производство е извършено от компетентни за целта органи.

Настоящата инстанция констатира, че РА е подписан с електронни подписи от органите по приходите – негови издатели. Съгласно чл. 3 от ЗЕДЕУУ (ред.- ДВ, бр.85

от 2017 г., действаща към момента на издаване на РА) електронен документ е електронен документ по смисъла на чл. 3, т. 35 от Регламент (ЕС) № 910/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 23 юли 2014 г. относно електронната идентификация и удостоверителните услуги при електронни трансакции на вътрешния пазар и за отмяна на Директива 1999/93/ЕО (ОВ, L 257/73 от 28 август 2014 г.); като писмената форма се смята за спазена, ако е съставен електронен документ. В конкретния случай РА е създаден като електронен документ по смисъла на чл.3, ал.1 ЗЕДЕУУ, по отношение на които с оглед фикцията, установена в ал.2 се приема, че е спазено изискването за писмена форма. Доказателствената сила на подписания с КЕП електронен документ е такава, каквато законът признава на подписания писмен документ. Именно като електронен документ, подписан от посочените в тях органи по приходите с електронен подпис, актът е изпратен като електронно съобщение и връчен на ревизираното лице по реда на чл.30, ал.6 ДОПК и това обстоятелство е удостоверено по предвидения за това в цитираната норма ред с разпечатка на записа в информационната система. С оглед разпореденото от законодателя в чл.184, ал.1 ГПК, приложима в съдебното производство по оспорване на РА на основание § 2 ДР на ДОПК, тези електронни документи са представени на съда като възпроизведени на хартиен носител преписи, заверени от страната. Това е относимо и за РД, ЗВР и ЗИЗВР. Валидността на КЕП не е оспорена от жалбоподателя в настоящото съдебно производство.

На следващо място, спазени са процесуалните правила за извършването на ревизията. Ревизионният акт е издаден в предвидената форма съгласно чл. 120, ал. 1 от ДОПК и съдържа реквизитите по чл. 120, ал. 1 от ДОПК, както и указанието, че се приемат констатациите от ревизионния доклад, който на практика представлява неразделна част от издадения ревизионен акт. Оспореният РА съдържа разпоредителна част в табличен вид, в която е определен размерът на обжалваните задължения.

Липсват данни за допуснати съществени процесуални нарушения- такива, които съществено са ограничили процесуалното право на защита на засегнатото лице в хода на ревизионното производство, актът е съобразен със закона, издаден е в съответната форма и съдържа необходимите реквизити. Ревизиращият екип е изследвал всички факти и обстоятелства, които са от значение за доказване на реалността на доставката на предоставените строително- ремонтни услуги, както и обективната възможност на доставчиците да ги извършат. Подробно са анализирани всички представени от жалбоподателя писмени доказателства, включително, такъв анализ е извършен и от решаващия орган.

Съгласно констатациите в РД, основен предмет на дейност на дружеството през ревизираните периоди е строително –монтажни дейности, като за този период няма назначени лица на трудов договор.

1. През ревизирания период, „АЛФА БИЛДЪРС ГРУП“ ООД е ползвало право на приспадане на данъчен кредит по 2 фактури, издадени от „БИЙЧ ВИЖЪН 2020“ ЕООД в общ размер на 5 394,33 лв. с предмет „СМР по договор и протокол“.

Органите по приходите са констатирани, че при издаването на фактури №1/26.08.2021 г. с данъчна основа 10 475,00 лв. и ДДС 2 095,00 лв. и №2/27.08.2021 г. с данъчна основа 16 496,67 лв. и ДДС 3 299,33 лв. от „БИЙЧ ВИЖЪН 2020“ ЕООД с вписано основание „СМР по Договор и Протокол“ не е налице данъчно събитие и изискуемост на данъка по чл. 25, ал.1, ал.2 и ал. 6 и ал. 7 от ЗДДС.

Съгласно чл. 78, ал. 2 от ЗДДС, регистрираното лице е длъжно да коригира размера на

ползвания данъчен кредит при изменение на данъчната основа при разваляне на доставката, като и при промяна на вида на доставката.

Във връзка с горното е направен извод, че на основание чл. 78, ал. 2 от ЗДДС във връзка с чл. 9 от същия закон „АЛФА БИЛДЪРС ГРУП“ ООД за м.08.2021 г. за жалбоподателя не е налице право на приспадане на данъчен кредит общо в размер на 5 394,33 лв. по посочените две фактури.

Д. кредит е коригиран през данъчен период м.04.2022 г. чрез деклариране на данъчни кредитни известия с №1 и №2 от 06.04.2022 г. Предвид обстоятелството, че СД за ДДС за месец април 2022 г. е подадена на 14.05.2022 г. и на основании чл. 175 от ДОПК, във връзка с чл. 1 от Закон за лихвите върху данъци, такси и други подобни държавни вземания /ЗЛДТДПДВ/, с РА е определена лихва в размер на 362,65 лв. за периода от м.08.2021 г. до 14.05.2022 г.

2. Ревизираното лице е ползвало право на приспадане на данъчен кредит в общ размер на 9 831,40 лв. по 9 фактури, издадени през периода 21.09.2021г. до 12.01.2022г. от „ТРЕЙД МЕЙК ЕНД СЪРВИЗ 2020“ ЕООД с предмет „услуги СМР“, „услуги от подизп.“ и „услуги по протокол“, изчерпателно посочени на стр.3 от РА в табличен вид, като е цитиран номер на фактура, дата на издаване, предмет на доставката, ДО с данъчен кредит и ДДС с П..

От доставчика са представени: писмено обяснение, в което се твърди наличие на сключен договор за СМР между „ТРЕЙД МЕЙК ЕНД СЪРВИЗ 2020“ ЕООД и „АЛФА БИЛДЪРС ГРУП“ ООД за магазин F. M. SERDIKA. Издадени са фактури и са съставени акт обр. 19, които са приети от управителя на „АЛФА БИЛДЪРС ГРУП“ ООД - В. Б.. Посочено е, че услугите са извършени от лица, наети по граждански договор: Р. Г., И. Н. и Х. Н..

Представени са заверени копия на издадените към „АЛФА БИЛДЪРС ГРУП“ ООД фактури; Договор за СМР от 31.08.2021 г., съгласно който общата стойност на договорените СМР възлиза на 60 000,00 лв., като същата е изчислена по количествено-стойностна сметка с одобрени единични цени от възложителя на база протокол Акт 19 за СМР.; Констативни протоколи (акт обр. 19) за приемане на СМР / Копия от дневни финансови отчети от ЕКАФП с рег. №4509638 и № на ФУ/ИАСУТД ДУ475703. /Фискалното устройство е регистрирано на адрес: [населено място], [улица] посочен тип на обекта „търговия на едро с хранителни стоки“ и наименование на обекта „Склад“. Договори, приемо - предавателни протоколи и сметки за изплатените суми, за лицата Х. Н., Р. Г. и И. Н.. /Договорите са сключени на 31.08.2021 г.

Ревизиращите са посочили, че при проверка в информационния масив на НАП, считано от 14.03.2022 г. Р. Г., И. Н. и Х. Н. са назначени по трудови правоотношения в „АЛФА БИЛДЪРС ГРУП“ ООД, на длъжност „общ работник строителство на сгради“.

Съгласно писмени обяснения на жалбоподателя, „ТРЕЙД МЕЙК ЕНД СЪРВИЗ 2020“ ЕООД е подизпълнител на „АЛФА БИЛДЪРС ГРУП“ ООД за извършване на строително-монтажни дейности в магазин F. находящ се в Мол С. . Ремонтът на магазина се извършва съгласно договор от 10.08.2021 г., сключен с „ГЛОБЪЛ БРАНДС ДИСТРИБЮШЪН“ ООД. Периодът на извършване на СМР на обект магазин „Фюжън“ – Мол С., находящ се в [населено място], [улица] 10.08.2021г.-27.10.2021г. Разплащането е извършено по банков път.

Жалбоподателят е представил копия на спорните фактури, ведно с фискални бонове

за извършено заплащане, с изключение на фискален бон към фактура с №152 от 12.01.2022 г.; Договор от 31.08.2021 г., сключен с „ТРЕЙД МЕЙК ЕНД СЪРВИЗ 2020“ ЕООД.; оферта към Договора, сключен с „ГЛОБАЛ БРАНДС ДИСТРИБЮШЪН“ ООД.

Въз основа на писмени обяснения от жалбоподателя е изяснено, че всички строителни материали, необходими за извършването на СМР са закупувани от „АЛФА БИЛДЪРС ГРУП“ ООД и са за негова сметка.

Издадените фактури са включени в дневник продажби на „ТРЕЙД МЕЙК ЕНД СЪРВИЗ 2020“ ЕООД. Дружеството има подавани уведомления за сключени трудови договори за дейност - ресторанти и заведения за бързо хранене. За периода на издаване на фактурите към „АЛФА БИЛДЪРС ГРУП“ ООД има назначени лица на длъжности барман, сервитьор, салонен управител, изпълнител и продавач-консултант. По голямата част от назначените лица са освободени през август и септември 2021 г. В периода на фактуриране на СМР, в дневник за покупки на „АЛФА БИЛДЪРС ГРУП“ ЕООД има отразени покупки на материали на малки стойности единствено за м.09.2021 г.

Установено е още, че Ч. Б. и И. Б. /съсобственици в „АЛФА БИЛДЪРС ГРУП“ ООД/ за периода 19.02.2021 - 25.02.2022 г., са назначени на длъжност „работник строителство“ в „БЕСТ СЪРВИЗ ЕВЪР“ ЕООД, ЕИК[ЕИК]. Дружеството е със собственик и управител Я. С. /собственик и управител на „ТРЕЙД МЕЙК ЕНД СЪРВИЗ 2020“ ЕООД/. За периода 05.10.2020 г. - 15.02.2021 г., Ч. Б. и И. Б. са назначени в „МОС ПРО 07“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] на длъжност „каменар каменна зидария“, дружеството отново е със собственик и управител Я. С..

Извършена е съпоставка на вписаните за извършени дейности от лицата Р. Г., И. Н. и Х. Н. и предадените от „ТРЕЙД МЕЙК ЕНД СЪРВИЗ 2020“ ЕООД дейности на „АЛФА БИЛДЪРС ГРУП“ ООД, както и на дейностите предадените от „АЛФА БИЛДЪРС ГРУП“ ООД на „ГЛОБЪЛ БРАНДС ДИСТРИБЮШЪН“ ООД, подробно описани в таблица в РД (стр. 18-22/. Установено е, че от предадените дейности от „ТРЕЙД МЕЙК ЕНД СЪРВИЗ 2020“ ЕООД на „АЛФА БИЛДЪРС ГРУП“ ООД липсват дейности, свързани с ел. инсталация, които са предадени от „АЛФА БИЛДЪРС ГРУП“ ООД на „ГЛОБЪЛ БРАНДС ДИСТРИБЮШЪН“ ООД.

От ревизираното дружество не е представена информация, относно това кой конкретно е извършил дейностите по ел. инсталация при извършване на СМР в магазин F. M. SERDIKA.

В хода на ревизията, органите по приходите са констатирани несъответствие относно описаните в Акт образец 19 СМР и тези СМР, които са предадени на жалбоподателя от доставчика „Трейд Мейк енд сървиз 2020“ ЕООД, като липсват такива по измазване с гипсова шпакловка , боядисване на отворен таван и полагане на ръбоохранителни ланси. Налице е и разминаване на обемите на извършените СМР.

Ревизиращите са установили още, че според представените Актове обр. 19 от „ГЛОБАЛ БРАНДС ДИСТРИБЮШЪН“ ООД, дейностите са приключили на 27.10.2021 г. Фактурите, издадени от „ТРЕЙД МЕЙК ЕНД СЪРВИЗ 2020“ ЕООД, както и Актове обр. 19 за извършената работа включват периода от

21.09.2021 г. до 12.01.2022 г., което е в период, след приключване на строително-монтажните дейности в магазин F. M. SERDIKA.

Органите по приходите са достигнали до извода, че представените сключени граждански договори с трите физически лица и приемо - предавателни протоколи за приета от тях извършена работа, са съставени за целите на ревизионното производство и същите не могат да бъдат приети като годни доказателства за реално извършване на доставките. Прието е, че не са налице доказателства за реално извършени доставки по спорните фактури.

На основание чл. 68, ал. 1, т. 1 и чл. 69, ал. 1, т. 1 от ЗДДС, във връзка с чл. 9 от ЗДДС и чл.70 ал.5 от ЗДДС не е признато правото на приспадане на данъчен кредит общо в размер на 9 831,40 лв., по фактурите издадени от „ТРЕЙД МЕЙК ЕНД СЪРВИЗ 2020“ ЕООД.

В хода на съдебното производство е прието заключение по допуснатата до изслушване съдебно –счетоводна експертиза. Вещото лице детайлно е анализирано всяка една от спорните фактури, ведно с приложените към тях документи. Констатирало е, че издадените фактури са осчетоводени в счетоводството на доставчика – сметка 411 и в кредита на сметка 703 „Приходи от продажба на услуги“, а в счетоводството на жалбоподателя по дебитата на сметка 602 партида 2 „услуги от подизпълнител“. Към тях са приложени констативни протоколи, в които са описани извършените действия „доставяне, извозване и използване на 6 броя контейнери“, „демонтаж и настилка от лепен паркет 251 кв.м. по 18 лева/“, „Демонтаж на съществуващ таван 206 кв.м.“, „демонтаж на съществуващи преградни стени и предстенни обшивки от гипскартон“, „демонтаж на съществуващи инсталации Ел, ВИК, ОВК“, изработка и монтаж на скара за осветление“, „Укрепване тавани по детайл ОСВ“, „полагане на гипскартон върху стени“ с посочени размери, Эксперта е посочил, че по всички фактури е налице плащане и правилност на счетоводните операции, както и че е налице съответствие със Закона за счетоводството и СС 18 „Приходи“. Единствено за фактура № 152 от 12.01.2022г. вещото лице не е могло да направи констатации, тъй като не е представена, въпреки че е декларирана в дневника за покупки на жалбоподателя и е направено счетоводно записване по дебитата на сметка 602 партида 2 „услуги от подизпълнител“ и по кредита на сметка 401 „доставчик“. Няма доказателства, че е налице плащане по цитираната фактура.

Във връзка с допълнително представени от жалбоподателя и приети като писмени доказателства фактура № 142/14.09.2021г., издадена от „Глобъл Еър Тийм“ ЕООД, констативен протокол акт образец 19 и справка с офертите на „Трейд Мейк енд Сървиз 2020“ ЕООД вещото лице е изготвило допълнително заключение, в което е отговорило на въпроса налице ли е последваща реализация на получените доставки по процесните фактури издадени от доставчика „Трейд Мейк енд сървиз 2020“ ЕООД. Вещото лице е констатирало, че част електро е извършена от „Глобъл Еър Тийм“ ЕООД за което именно е издадена фактура № 142/14.09.2021г. и констативен протокол акт обр.19,

подписан съответно от управителите на „Глобъл Еър Тийм“ ЕООД в качеството му на изпълнител и от „Алфа Билдърс Груп“ ООД в качеството му на възложител. Експерта е категоричен, че е налице последваща реализация, като разликата в закупените от жалбоподателя количества и съответно продадени на „Глобъл брандс дистрибушън“ ООД , съответно за 16,8 кв.м „демонтаж настилка от лепен паркет“ и 23 кв.м „демонтаж на съществуващ таван от гипскартон“ са отчетени като несъществени , предвид размерът им от една страна, а от друга страна жалбоподателят е фактурирал, допълнителна работа по фактури с № 5,6,8,9 и 10, които не са отчетени и не са анализирани от ревизиращите органи. За несъответстващата сума за транспорт в размер на 2025 лева, която е разлика в стойността на купената услуга за 9225 лева и продадената услуга 7200 лева по фактура № 7/04.10.2021г., издадена от жалбоподателя към „Глобъл Брандс Дистрибушън“ ООД, като част от цялата стойност на обект „Фюжън Мол С.“, за който е установена печалба в размер на 3900,80 лева е налице последваща реализация.

Съдът кредитира заключението на вещото лице, като обективно, след обстоен анализ на всички приети в съдебното производство писмени доказателства, същото е и обосновано с оглед изложените констатации от експерта.

Съгласно чл. 68, ал. 1, т. 1 от ЗДДС данъчен кредит е сумата на данъка, която регистрирано лице има право да приспадне от данъчните си задължения по този закон за получени от него стоки или услуги по облагаема доставка. Съгласно чл. 69 от ЗДДС регистрирано лице има право да приспадне данъка за стоките или услугите, които доставчик - регистрирано по закона лице, му е доставил, които стоки или услуги ще се използват за извършване на облагаеми доставки, а съгласно чл. 71 от ЗДДС лицето - получател, може да упражни правото си на данъчен кредит, когато притежава някой от документите, посочени в т. 1 - т. 9. Регистрирано по ЗДДС лице има право да приспадне като данъчен кредит данъка за получени от него облагаеми доставки на стоки или услуги, когато използва същите за осъществяване на облагаеми доставки и когато притежава за получените доставки данъчен документ с изискуемите от закона реквизити, като въведените изисквания за възникване на право на приспадане на данъчен кредит са по отношение на конкретната доставка, по която е претендирано това право /по която е приспаднал данъкът в подадената справка-декларация/, а не по всяка друга доставка на същата стока или услуга, осъществена между други лица в процеса на реализация на тази стока или услуга и представляваща предходна по отношение на процесната доставка. Наличието на реална доставка на стока или услуга по смисъла на чл. 6 и чл. 9 от ЗДДС е кумулативно условие за възникване на правото на данъчен кредит, то начисляването на данък при липса на реална доставка на стока или услуга, е "неправомерно" по смисъла на чл. 70, ал. 5 от ЗДДС и е основание за непризнаване на право на данъчен кредит. Д. субект е този, който следва да докаже наличието на предпоставките на ЗДДС за право на приспадане на данъчен кредит по процесните фактури. Това следва от общия принцип за

разпределяне на доказателствената тежест в процеса, според който всяка страна следва да докаже осъществяването на фактите, от които черпи изгодни за себе си правни последици, и поради това, че данъчният субект претендира право на приспадане на данъчен кредит, то той е този, който следва да докаже изпълнението на всички законови изисквания по чл. 86 от ЗДДС и реалното осъществяване на доставките по процесните фактури по смисъла на чл. 6 и чл. 9 от ЗДДС. Наличието на данъчно събитие е основополагаща предпоставка за задействане механизма както на начисляване (изискуемостта) на данък добавена стойност, така и за възникване на правото на приспадане на данъчен кредит, доколкото наличието на реална доставка /услуга по смисъла на ЗДДС е кумулативно условие за възникване правото на данъчен кредит.

Съдът приема, че жалбата е основателна в частта, по отношение на фактури, по които е отказано правото на приспадане на данъчен кредит на жалбоподателя, издадени от „Трейд Мейк енд сървиз 2000“ ЕООД, с изключение на претендираното право на приспадане на данъчен кредит по фактура № 152/10.01.2022г., която е представена и приета в съдебното производство и липсват данни как е осчетоводена при доставчика. Фактурата е с данъчна основа 3442 лева и начислено ДДС 688,40 лева.

Основните съображения на органите по приходите, по отношение отказаното право на приспадане на данъчен кредит за доставките от цитирания доставчик, са свързани с кадровата и материалната обезпеченост на дружеството. Твърдението за липса на кадрова обезпеченост при доставчика, не може да служи като достатъчно основание за формиране на отказ за признаване правото на приспадане на данъчен кредит поради следните обстоятелства:

Първо дейностите по фактурите са достатъчно индивидуализирани и към всяка една от фактурите са представени констативни протоколи акт обр.19, които обективират приемане на извършена услуга. Протоколите са подписани и от двете страни. Така изписан предметът на услугите, за които са издадени процесните фактури, е в изискуемите норми, същият е ясен и отговаря на изискванията на чл. 71, т. 1 от ЗДДС, като съдът съобрази и съдържанието на констативните протоколи акт обр.19. Съгласно чл. 71, т. 1 от ЗДДС, който транспонира чл. 178, б. „а“ от Директива 2006/112, за да упражни правото си на приспадане на данъчен кредит по отношение на доставки на стоки или услуги, по които лицето е получател, същото следва да притежава данъчен документ, съставен в съответствие с изискванията на чл. 114 и 115 от ЗДДС, в който данъкът е посочен на отделен ред, което в случая е налице.

Второ според постоянната практика на Съда на Европейския съюз (СЕС) “по силата на член 178, буква а) от Директива 2006/112 упражняването на правото на приспадане, визирано в член 168, буква а) от нея, по отношение на доставката на стоки и услуги се подчинява на едно-единствено формално условие — притежаването от страна на данъчно задълженото лице на фактура, съставена в съответствие с членове 220—236 и 238—240 от тази директива.” (Решение на СЕС по дело 385/09, т. 47).

Съдът приема, че фактурите съдържат информация, /с изключение на фактура № 152/12.01.2022г. –лист 113 от делото/, както за целите на приспадането, така и за целите на контрола, и е налице ясна одитна следа както в счетоводството на доставчика, така и в счетоводството на жалбоподателя.

В хода на производството се установи, че разходите, които са извършени от дружеството-жалбоподател, са част от услугите, които е предоставило на „Г. Б. Д. ООД, за които има сключени договори, приета работа с протоколи, съответно издадени фактури и плащания по банков път. Те са още една индичия, че доставките, спорни за настоящото производство, са реални, тъй като ревизираното лице е получило услуга от своя доставчик „Трейд Мейк енд сървиз 2020“ ЕООД, която в последствие е реализирало, за което по делото са налични доказателства. Фактурите са осчетоводени при жалбоподателя, включени в Дневниците за покупки, по тях е начислен и ползван данъчен кредит за процесните периоди, доказано е извършването и осчетоводяването на последващи доставки, които съответстват количествено и като вид "услуга" на доставените услуги по спорните фактури.

Съдът намира, че при така установените факти ответникът е достигнал до необосновани изводи за липса на реално получени доставки по фактурите, издадени от спорния доставчик на жалбоподателя. Съдът установи, че тези изводи на ревизиращите органи, се основават на неправилен анализ на установените при ревизията факти. Законът не задължава получателя на услуга от вида на процесните, /какъвто е жалбоподателят/, да доказва дали са извършени от лица, заети по трудово правоотношение или от подизпълнители на доставчика. Също така от данните в ревизионния акт не може да се приеме, че по отношение на никоя от процесните фактури са налице данни, които да сочат на измама по смисъла на правото на ЕС в областта на косвеното данъчно облагане. Доставчиците са потвърдили издаването на фактурите с включването им в дневниците си за продажби. Съгласно относимата практика /Решение по дело С-18 от 13.02.2014 г. / националният съдия следва да съобрази всички фактически обстоятелства и въз основа на тях да изгради заключението си за реалност на доставките, като се уточнява, че "обстоятелството, че доставената услуга не била действително извършена от посочения във фактурите доставчик или от негов подизпълнител, по-специално тъй като последните не разполагали с необходимите персонал, материали и активи, разходите за тяхната услуга не били оправдани в счетоводната им документация или се оказало, че някои документи не са били подписани от посочените в тях като доставчици лица, само по себе си не е достатъчно, за да се изключи правото на приспадане. Тоест по ревизионната преписка категорично не са установени данни за данъчна измама или злоупотреба с право, а следователно не са установени и основания по т. 1 от диспозитива решение по дело С-18/13, за да бъде отказано правото на приспадане на данъка на жалбоподателя. / Освен това, както СЕС сочи в практиката си /Решение от 6 септември 2012 г. по дело С-324/11, както и Решение от 21 юни 2012 г. по съединени дела С-80/11 и С-142/11/,

добросъвестният получател по облагаема с ДДС доставка на стоки или услуги, не следва да бъде санкциониран с отказ на право на данъчен кредит поради нарушения или недобросъвестност на неговия доставчик. Непредставянето на доказателства за обезпеченост за изпълнение на доставката от страна на преките доставчици, при наличието на данни за безспорно изпълнени услуги, не следва да лишава ревизираното дружество от предоставеното му от закона право на данъчен кредит в размер на начисления ДДС по издадената фактура.

Неоснователни са и твърденията на приходната администрация, че по представените протоколи Актове обр. 19 от „ГЛОБАЛ БРАНД ДИСТРИБЮШЪН“ ООД, дейностите са приключили на 27.10.2021 г., а фактурите, издадени от „ТРЕЙД МЕЙК ЕНД СЪРВИЗ 2020“ ЕООД, както и Актове обр. 19 за извършената работа включват периода от 21.09.2021 г. до 12.01.2022 г., което е в период, след приключване на строително-монтажните дейности в магазин Ф. М. SERDIKA според представените протоколи от крайният получател на услугите. Видно от фактура №141/22.12.2021г., издадена след 27.10.2021г. от спорния доставчик, същата е с предмет извозване на контейнери 7 броя, които явно са били необходими и са свързани с извършване на СМР, т.е. нейният предмет не е свързан пряко с осъществяване на дейности в търговския обект, който е ремонтиран, а по транспортиране на контейнери, които са били нужни за обслужване на извършените СМР.

Последната издадена фактура № 152/12.01.2022г. , която е представена и приета в съдебното производство е с посочен предмет СМР по протокол, но не е придружена от протокол акт образец 19 и не става ясно изобщо какъв е предметът на предоставената услуга към жалбоподателя и дали извършените СМР са осъществени в търговски обект магазин -Ф. М. SERDIKA . В тази връзка, съдът прави извод, че в тази част жалбата е неоснователна и следва да бъде оставена без уважение.

Досежно определените с РА задължения за лихва в размер на 362,65 лв. за периода от м.08.2021 г. до 14.05.2022 г., съдът намира, че и в тази част жалбата е неоснователна. На първо място жалбоподателят не е изложил нито един довод, въз основа на който обосновава незаконосъобразност на РА в тази му част.

На основание чл. 78, ал. 2 от ЗДДС във връзка с чл. 9 от ЗДДС „АЛФА БИЛДЪРС ГРУП“ ООД за м.08.2021 г. няма право на приспадане на данъчен кредит общо в размер на 5 394,33 лв., по фактури №1/26.08.2021 г. и № 2/27.08.2021 г. Д. кредит е коригиран през данъчен период м.04.2022 г. чрез деклариране на данъчни кредитни известия с №1 и №2 от 06.04.2022 г. СД за ДДС за месец април 2022 г. е подадена с вх. №22104762121 от 14.05.2022 г., поради което правилно на основании чл. 175 от ДОПК, във връзка с чл. 1 от ЗЛДТДПДВ, е определена лихва в размер на 362,65 лв. за периода от м.08.2021 г. до 14.05.2022 г.

Крайният извод на настоящата инстанция е, че жалбата е частично основателна

и като такава следва да бъде уважена,като приема ,че са налице всички основания съгласно разпоредбите на ЗДДС,за признаване на правото на приспадане на данъчен кредит на жалбоподателя по фактурите,издадени от „Трейд Мейк енд сървиз 2020“ ЕООД с изключение на правото на приспадане на данъчен кредит по фактура № 152/12.01.2022г., издадена от „Трейд Мейк енд сървиз 2020“ ЕООД в размер на 688,40 лева и начислената лихва за месец 01.2022г. в размер на 41,50 лева, както и допълнително установените задължения за лихва в размер на 362, 65 лева за периода м.08.2021г. до 14.05.2022г.

С оглед изхода на спора, разноски се дължат, съразмерно на жалбоподателя и ответника съобразно уважената част от жалбата – респективно потвърдената част на оспорения ревизионен акт .

Претендираните от жалбоподателя разноски по представен списък са в общ размер на 1358,80 лева заплатен депозит за вещо лице и заплатена държавна такса.

Претендираните от ответника разноски са съгласно чл.8 ал.1 във връзка с чл.7 ал.2 т.4 от Наредба №1/ 2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения в размер на 1392,11 лева

На жалбоподателя следва да се заплатят от ОДОП –С. към ЦУ на НАП разноски в размер на 1224,12 лева, а на ОДОП-С. към ЦУ на НАП следва да се заплатят 137,97 лева от жалбоподателя

Воден от горното и на основание чл.160 ал.1 и чл.161 ал.1 от ДОПК, АССГ – III – то отделение, 61 състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Ревизионен акт № Р-22221022001122-091-001/19.09.2022 г. издаден от С. Й. Г. – Началник на сектор, възложил ревизията и А. В. Д. – главен инспектор по приходите, ръководител на ревизията, потвърден с Решение № 1890/02.12.2022г. на Директора на Дирекция „ОДОП” - [населено място] при ЦУ на НАП в частта на установения данък по ЗДДС за данъчен период месец 09.2021г., м.10.2021г.м.12.2021г., относно непризнато право на признаване на данъчен кредит по фактури, издадени от „Трейд Мейк енд сървиз 2020“ ЕООД в общ размер на 9143 лева главница и лихва в общ размер на 787,87 лева

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „Алфа Билдърс Груп“ ООД, срещу издаденият на дружеството Ревизионен акт № Р-22221022001122-091-001/19.09.2022г. издаден от С. Й. Г. – Началник на сектор, възложил ревизията и А. В. Д. – главен инспектор по приходите, ръководител на ревизията, потвърден с Решение № 1890/02.12.2022г. на Директора на Дирекция „ОДОП” - [населено място] при ЦУ на НАП, в частта на установените задължения по ЗДДС за лихва за данъчен период месец 08.2021г. в размер на 362, 65 лева, както и относно установените данъчни задължения по ЗДДС за данъчен период месец 01.2022г., относно

непризнато право на приспадане на данъчен кредит по фактура № 152/12.01.2021г., издадена от „Трейд Мейк енд сървиз 2020“ ЕООД в размер на 688,40 лева и лихва в размер на 41,50 лева

ОСЪЖДА „Алфа Билдърс Груп“ ООД, с ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], представлявано от управителя В. Г. Б. да заплати на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ – [населено място] при ЦУ на НАП сумата в размер на 137,97 лева /сто тридесет и седем лева и деветдесет и седем стотинки /, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

ОСЪЖДА Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ – гр.София при ЦУ на НАП да заплати на Алфа Билдърс Груп“ ООД, с ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], представлявано от управителя В. Г. Б. представлявано от управителя Ц. И. Р. сумата от 1224,12 лева /хиляда двеста двадесет и четири лева и дванадесет стотинки / разноси по делото.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните пред Върховния административен съд на Република България.

СЪДИЯ: